

Pentru cel ce din viitor mă locuiește

Gerra Orivera

nu doar o dată m-am uitat după mine

am dat drumul la pumn pupa soarelui pusă amanet
cântărește minuțios strălucirea
cât merge la export ce a pus deoparte pentru uzul propriu
tot mai greu atârână zilele când am uitat să zâmbesc
sau am ieșit cu promoroacă din flăcări
dedal a terminat de construit labirintul fără culoare
inventarul odată predat nu mai am protecție
broaștele întoarse spre sud nu închid ermetic vidul pe dinafară
ușile te încarcerează în tine
un singur gând șuieră rebel să evadez oricum numai să evadez
exteriorul să nu mă înghită
aripi de ceară cândva izbeau văzduhuri
dureros topeau universuri în sângele meu inocent
în totul pulsam
lunecam oricărei îmbrățișări
nimic nu reușea să m-agațe de margini
ai crezut că noaptea o să-mi dovedească ușor
că te poți pierde
chiar de regăsit în piroane semnezi înțelegeri târzii

nu mai exist
doar tăcerea miroase a busuioc
amintire a...